

Discurs d'Antoni Abad, president de la patronal Cecot a la 16a edició de la Nit de l'Empresari

Molt Honorable President de Catalunya, Honorable Consellera de Treball, Honorable Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, Il·lustríssim Alcalde de Terrassa, Magnífics Rectors, autoritats, representants empresarials de Catalunya, senyores i senyors,

Un any més, i ja en portem 16, ens hem reunit en aquesta festa empresarial per fer un merescut reconeixement a alguns empresaris, empresàries i personalitats, així com empreses i entitats, que s'han distingit en algun àmbit d'excel·lència en el marc del món global on competim i vivim. Una felicitació molt sentida a tots, especialment en un context tan dur com l'actual!

Vull també expressar el meu agraïment a tots els gremis, associacions i personal de la Cecot que amb la vostra professionalitat i dedicació feu que la nostra patronal avanci i que aquesta festa de la Nit de l'Empresari sigui tan exitosa.

I remerciar a tots vostès la seva assistència. El moment segueix difícil però més que mai té sentit estar junts, té sentit fer patronal, i té sentit fer Cecot.

Expressar un afectuós record per Simón Rosado que ens ha deixat fa pocs dies. No solament CCOO perd un gran col·laborador sinó que tots perdem una excel·lent persona de pacte i de consens.

L'esperit de la Nit de l'any passat, en clau de RE, continua plenament vigent en el sentit de reaccionar, refundar i reimpulsar la competitivitat empresarial i de país. Ha transcorregut un any i moltes de les reformes per modernitzar i homologar el país segueixen per fer.

I parlant de renovació, fem-ho en primer lloc aplicat al món patronal. Hi ha convocades eleccions a Foment del Treball i tot fa pensar en una imminent convocatòria a la Ceoe.

Fa més d'un any que la Cecot va impulsar, juntament amb altres entitats, un moviment àmpliament compartit, per renovar Foment del Treball. Un cop convocades les eleccions, aquest grup renovador va considerar unànimement que el camí d'actuació passava per negociar amb la presidència, perquè valorant la unitat, ambdues parts

facilitéssim la renovació efectiva des de l'endemà de les eleccions. I així evitar divisions entre empresaris i no perjudicar l'objectiu de liderar el món patronal espanyol. És un desig compartit per l'empresariat català, que Foment i el seu president, liderin la Ceoe trenta anys després que Ferrer Salat impulsés la seva creació i posada en marxa.

En les eleccions de dilluns, la renovació no està en joc. Està garantida gràcies al ràpid acord assolit. El compromís del president Rosell assumint la renovació està escrit i és ferm. L'endemà de les eleccions, la renovació serà una realitat. Però aquesta renovació la farem entre tots, perquè és la voluntat de la majoria. És el que necessiten les empreses i l'economia catalana.

I ara, parlem de les empreses i del país.

En termes de salut competitiva, Espanya i Catalunya encara estan malaltes. La competitivitat no és un concepte màgic doncs depèn directament de cadascú de nosaltres, afecta a totes les edats, i té components tan físics com emocionals. La nit.cat – nous paradigmes, vol proposar noves vitamines als actors principals del nostre futur, que som nosaltres mateixos, les persones.

El concepte competitivitat no és abstracte. Busco la definició a la "wikipedia", que no els llegiré íntegrament, però recomanaria, que degudament emmarcada, es pengés a empreses, escoles, cases, ajuntaments... és tota una declaració d'intencions.

La competitivitat és un concepte comparatiu de la capacitat i rendiment d'una empresa, sector o país per produir i vendre béns i serveis en els mercats interiors i exteriors.

- Per als països i regions, la competitivitat és la capacitat dels ciutadans (ens interpel·la a cadascú de nosaltres) per aconseguir un estàndard de vida alt i creixent, el qual ve determinat per la productivitat en l'ús dels recursos, de la mà d'obra i del capital.

Permetin-me recórrer a la biologia: empreses, països i persones són darwinisme pur: evolució i adaptació. Actualment accelerats. I més val que tots ho comencem a tenir ben clar.

Una temàtica directament relacionada és la innovació. L'evolució de la innovació ha passat de l'etapa 5.0, la coneguda "open innovation", a l'actual 6.0, on la innovació sobrepasa a les empreses i a les cadenes de valor implicant a la resta d'agents del territori, que han de configurar un sistema, una xarxa, que permeti a les seves empreses i els seus ciutadans, competir i guanyar.

Des del compromís i responsabilitat assumits per part de tots els ciutadans d'un país, es poden assolir nous nivells de competitivitat. Això és evolució i adaptació, és a dir, supervivència i futur.

I aquest país 6.0 pot ser Catalunya. Des de la Cecot estem convençuts que obrirem immediatament aquest desafiament: fer un microclima de competitivitat, d'excel·lència per emprendre, per fer empresa, per innovar.

Fer-ho exigeix, i estem segurs que existeix, una predisposició mental a favor del canvi constant i l'evolució permanent, en xarxa d'interessos. Més concretament per al teixit de mitjanes i petites empreses: processos de col·laboració amb clients, proveïdors, centres tecnològics i universitats però com a necessitat crítica, processos cooperatius amb empreses del propi sector i d'altres. Cooperació fins a la fusió, si cal. I sovint cal.

Mirant des d'una altra perspectiva, Espanya està malament però Catalunya no està gaire millor. El diferencial positiu que teníem, conseqüència de la imaginació, el treball i l'esforç, s'ha dissolt entre excuses d'enemics externs i entrebancs interns.

I per tornar-nos a diferenciar en positiu, per tenir competitivitat-país, té tanta transcendència l'actitud combativa general dels catalans com el finançament. Deixem-ho clar: els diners no garanteixen la competitivitat; el repte és educatiu, laboral, mental. De valors i d'actituds. Portem tan retard en coratge col·lectiu com en infraestructures.

Però també siguem clars: la factura acumulada any rere any de dèficit fiscal i mal finançament és tan enorme, que la fractura fiscal comença a ser percebuda com una oportunitat col·lectiva, de país. Des de Cecot reiterem que volem i necessitem el "concert econòmic". Fa més de cinc anys que el venim demanant. I en fa dos, des que tenim Agència Tributària Catalana, que esperem un número de compte corrent on poder fer tots els nostres pagaments fiscals. Hem de creure-hi i voler.

En conseqüència, ens convé la pedagogia adequada als grans reptes. Necessitem nous paradigmes i nous lideratges. Polítics i no polítics. Ens en convenen molts i bons, que orientin i diguin les veritats, per complicades que siguin, en positiu.

El primer paradigma que es dedueix: amb recursos limitats, tant públics com privats, la clau de volta de la recuperació és la gestió. Segur que veuen l'anunci d'una coneguda marca de cotxes que ens podem aplicar tots: eficiència es dar más por menos. Prou de tòpics caducs i velles rutines en la gestió, i incentivem i premiem la bona

gestió, la gestió eficient. I passem a l'acció perquè de tanta anàlisi hem arribat a la paràlisi. Necessitem trencar el desànim de la majoria que pensa que tot seguirà igual.

A més, si volem a Catalunya una administració pública moderna, eficient i modèlica l'hem de rearmar, simplificant-la i dotant-la d'un nou marc més flexible. Però alhora, disposant d'un excel·lent grup de persones que eviti el que passa massa sovint, que un no expert dirigeix experts.

Resumint: hem de ser col·lectivament atrevits i promoure les transformacions. Hem de deixar enrere la resistència al canvi. Caldria tenir consciència del brutal desequilibri entre la tecnologia que ens desborda i la condició humana que ens limita i recordar que conèixer la història ajuda a avançar més perquè evita repetir errors. I segur, fracàs escolar es sinònim d'exclusió laboral, i viatjar és inspiració. Aquest és l'esperit dels nous paradigmes que plantegem.

En aquest context, la Cecot segueix molt activa apostant per la renovació del teixit empresarial, la creació de noves empreses, per l'emprenedoria.

D'acord amb aquesta visió, persistent en el temps, Cecot voldria un país "zona franca", "terra promesa" de l'emprenedoria. On fer empresa tingués recompensa i ressò internacional. Concretem aquest marc quant abans! Catalunya pot! Perquè, recordem l'axioma que ha fet fortuna: de la crisi o en sortim amb les empreses o no en sortim.

En canvi, el saldo d'aquests darrers anys és de més d'un milió d'empreses i autònoms desapareguts. Convençuts d'ajudar a redreçar el rumb, la nostra darrera aposta reproduceix el que alguns altres Estats de la UE ja venen fent. Acabem de posar en marxa el Centre Català de la Reempresa. Perquè si tan important és crear, tant o més és donar continuïtat a les existents. Un gran market place carregat d'oportunitats.

Pel finançament d'aquests projectes seguim liderant el moviment Business Angels a Catalunya i a Espanya, que evoluciona, malgrat mantenir l'excepcionalitat europea de no tenir un marc d'incentius.

I ja que parlem de finançament d'empreses, asseverar que la reforma del sistema financer espanyol s'ha fet d'esquenes a l'economia productiva. L'administració ha trobat finançament i ingressos. El sector financer ha tingut el seu pla de rescat. Però, i les empreses? Advertim que no permetrem que la Llei que empara la reducció de terminis de pagament sigui menystinguda precisament per les administracions públiques. L'Eurocampra ens avala.

Finalment, buscant complicitats que ens aportin confiança, que tonifiquin el nostre estat d'ànim, els vull traslladar el millor exemple d'èxit que avui es dona en el món de la gestió d'empreses.

Volen saber qui són els emprenedors de més èxit? No els busquin ni a Silicon Valley, ni a Manhattan. S'ha d'anar directament als comtats de Holmes, Lancaster o LaGrange dels USA. I què hi trobarem? Doncs un rati d'èxit sorprenent. Més del 90% de les empreses constituïdes en aquests territoris sobrepassen els 5 primers anys d'activitat quan el promig en aquell país està al voltant del 50%. Qui són aquests empresaris? Són amish. I quin secret amaguen? Una sèrie de valors incorporats al funcionament d'aquestes empreses i que les nostres societats urbanes, excessivament tecnificades i ferotgement individualistes, han perdut. Suscintament:

- Sentit del treball i de l'autodisciplina
- La seva visió de la cooperació i del treball en equip
- Profund coneixement de l'activitat i del seu producte o servei
- Honestat, garantia de qualitat per al producte o servei
- El màrqueting, sempre honest, adequat i conseqüent amb el producte o servei
- Humilitat i modèstia
- Simplicitat en el pla de negoci, conegut i compartit per tots

En definitiva, l'aptitud suma, l'actitud multiplica i els valors fonamenten. Només hem de recordar i tenir clar que la competitivitat es basa en estudi, treball, esforç i talent.

Si actuem seguint aquests nous paradigmes, els asseguro que les persones formades, esforçades i valentes guanyaran, guanyarem!

Antoni Abad i Pous
President de la patronal Cecot
Recinte Firal de Terrassa, 15 d'octubre de 2010